

## Baiget vs. Comín

*«Comín fa arribar un missatge abrandat sobre revolucions somiades, els efectes de les quals haurien de patir els altres»*

**En una entrevista recentment publicada, Antoni Comín**, qui fou conseller de Salut i va optar per marxar a Bèlgica en el temps en què altres companys de govern van ser empresonats i estan sent jutjats pels fets d'octubre de 2017, ha dit que per aconseguir la independència de Catalunya potser la seva gent haurà d'arriscar el seu benestar i fins i tot la feina, tot per intentar desgastar l'"enemic"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/188786/comin/veu/desgast/economic/estat/millor/resposta/sentencia>) , és a dir, l'Estat.

**He conegut l'Antoni quan no era independentista i dins del PSC va organitzar la plataforma Ciutadans pel canvi**, d'inspiració maragallista i amb un nom que ara indueix a recordar la plataforma municipal de Valls aixoplugat pel partit de Rivera. Després el PSC va entrar en hores baixes (potser mai tornarà a ser el partit de les victòries de Chacón, Montilla i Zapatero, però també és cert que els temps estan canviant), i Comín va saltar a ERC.

**Ara que Rufián va dient des de fora de la presó, però des de l'interior de les fronteres, que cal reconsiderar l'estratègia** i actuar amb sentit d'Estat, des de Bèlgica Comín fa arribar un missatge abrandat sobre revolucions somiades, els efectes de les quals hauran de patir els altres.

**Sí, ja sé que algú em podrà dir que ja ha arriscat prou Comín en haver de deixar Catalunya**, però aquesta va ser la seva decisió individual, i ell no és igual que qualsevol ciutadà corrent que es quedi sense feina, perquè sigui amb portes giratòries, o canongies diverses alguna cosa pot trobar la gent que deixa la primera línia política.

**Altrament, en una situació equiparable una guia raonable en l'acció política la donà el conseller Baiget**, quan deixà (li van fer deixar) el Govern després de l'entrevista on confessà que personalment podia assumir la presó, però que arriscar el patrimoni familiar era altra cosa.

**Té raó Comín, les revolucions sols es fan amb sacrificis, però és justament quan cal fer-ne**, quan la gent potser s'adona que té moltes més coses a perdre del que estava disposada a reconèixer, i que en el fons no sap com ha arribat a aquesta irònica situació dels nostres dies en què creu que ha de lluitar per una llibertat que no pot existir en un món interdependent. Excepte, si de cas, quan parlem d'una llibertat que no ve de la mà de cap independència, perquè afecta les més íntimes decisions de la vida privada.